

Azután Szalkai szintársulata előadta dr. Lauschmann Gyula „Száz év” c. alkalmi színművét, mely megkapóan szép nyelvezeténél és érdekesen felépített tartalmánál fogva mindvégig lekötötte a közönség figyelmét. Legnagyobb hatást tett a közönségre az a kép, mely Petőfi itteni színészkedését tárgyalja. Ebből a képből nem hiányzik Petőfi jólelkű házigazdája, Magyar György csizmadiamester sem, aki disznótort tartván, vendégül látta Petőfit is. Itt olvasta fel Petőfi a „Disznótorton” c. költeményét. Ez volt a lánglelkű költőnek ugyyszólván egyetlen derűs napja színészkedése alatt. Az alkalmi színdarab megérdemelt nagy sikert aratott s úgy a szerzőt, mint a szereplőket számtalanszor szólították lámpák elé. Különös elismerés illette Szalkai Lajos direktort, aki áldozatkészséggel korhű diszleteket és jelmezeket készíttetett a darabhoz. 1915 szept. havában a színügyi bizottság a színházat egyhangulag Fodor Oszkárnak ítélte oda. 1918 márc. havában a színpártoló egyesület a társulat érdemes tagjait elismerő plakettel tüntette ki. A következők részesültek ilyen kitüntetésben: Vida Ilus, Mezey Margit, Kovács Lulu, Falussy István, Majthényi László, Gulyás Menyhért, Ligeti Lajos, továbbá Fodor Oszkár színigazgató és Andor Zsigmond karagy. Ujabbban itt járt igazgatók: Alapi Nándor, Faragó Sándor, Deák Ferenc, Szentiványi Béla. Ujabbban a színház „Vörösmarty Színház” nevet viseli. 1923 dec. 29-én megünnepelték a színház fennállásának 50 éves jubileumát, melynek prologusát Philipp István tanár írta, Géczy István „Ünnepi játéka” következő utána, ezt követte a „Cigánybáró” c. operett. —

(Erődi Jenő.)

Szekszárdi színészet. Szekszárdon (Tolna m.) 1830 jun. 5-én Balogh István hirdette az elsők között a magyar kultúra szépségét. Eléggé élénken pártolták aminek egyik bizonyítéka, hogy összesen 16 előadást tartott, ezek között „Hamlet” is műsoron volt. — 1844 szept. havában az „Életképek”-ből megtudjuk, hogy Hetényi József a nagyvendéglőben tartott előadást. (II. kötet, 357. old.) 1846 okt. havában Chiabay Pál, 1855

szept. havában Ujfaluassy Sándor, 1858 márc. havában Kocsisovszky Jusztin az igazgató („Napkelet”, 1858. 14. sz. Bori-tékoldal.) 1865 ápr. 17-től Szuper Károly követi őt a direktorok sorában. Tagok voltak: Palotainé, Szuperné, Komárominé, Kendy Gusztáv és neje, Földesy, Gonda László, Kőmíves Imre, Lakatos stb. Máj. havában Molnár György is itt vendégszerepelt. 1869—70 telén Budai József, 1871 febr. havában Novák Sándor, majd ápr. havában Károlyi Lajos az igazgató. 1874 márc. 7-től újra Szuper Károly, két év múlva pedig (1876 okt.) Miklóssy Gyula kap játékengedélyt. 1876 okt. 10-én itt vendégszerepel Gyöngyössy Jánosné Mátray Laura. 1882 nov. Bánfalvy Béla társulata működött Szekszárdon, majd két év múlva újra jönnek színészek: 1884 husvétől Balogh Alajos társulatát látták vendégül. 1886. márc. vége felé Zoltán Gyula társulata fejezte be előadásait. A szekszárdi színpártoló egyesület Simontsits Béla alispán kezdeményezésére megalakult 1891 febr. 15-én, 75 taggal. 1903-ban itt jár Szabadhegyi Aladár, 1908 okt. végén Baróti Rezső; 1910 jan. elején Bihari Ákos vendégszerepelt a városban. (Igazgató: Fehér Vilmos.) Jul. 13-án dr. Farkas Ferenc az igazgató. — 1911 január 6-án a megye szülötte: Hegedüs Gyula fellépett a „Testőr”-ben. Jan. 29-én a szekszárdi kaszinó közgyűlése elhatározta, hogy az állandó városi színház felépítéséhez 30.000 K-val járul. 1912 febr. havában Halász Alfréd, majd ujjabbban Halmi Jenő volt itt a színigazgató, 1927 óta pedig Radó Béla társulata keresi fel a várost. A szintársulatok a város tulajdonát képező Szekszárd-szálló nagytermében játszottak, elfér benne 600 ember, majd 1928 óta a Szekszárdi Általános Ipartestület székházának színházterme is szolgál előadási helyül, ahol 400 személy fér el. A városi hatóság a szintársulatot azzal támogatja, hogy az egész idényre ingyen adja a színházi termet, a színpad és nézőtér fűtéséről gondoskodik; a villanyvilágítást díjtalanul adja, a vigalmi adó fizetése alól mentesíti és 300 pengő utazási segélyt ad. A városnak színügyi bizottsága nincsen, színpártoló egyesülete alakulóban van (1931.) A színházi